

„ÉN VAGYOK
AZ UT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.”

„SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.”

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 8005 Holton Ave. Cleveland O.

ISMÉT NAGY HAJÓSZEREN- CSÉTLENSÉG.

—o—
A mult hetekben egy büszke hajóorás hagyta el Canadának egyik kikötőjét, hogy utasait, s a reá feladott telerárukat Európába szállítsa. Még ki se ért a nyílt tengerre, amikor egy kisebb hajó orrával befurakodott a nagy hajó testbe oldalt a közepe táján olyan rést ejtve azon, hogy a hajó belseje rögtön megtelt vízzel, s igen hamar alásülyedt. Mialatt az emberek édes álomba voltak elmerülve, a kérlelhetetlen halál ott sompolygott körülöttük. Vajjon ki volt készen a halálra? A vízbe fulltak száma meghaladta az ezret. Ezek között voltak az üdv hadseregéhez tartozók közül is igen sokan, kik egy kongresszusra igyekeztek. Egy tiszt feleségét átölve merült el, utolsó szava ez volt: Uram, legyen meg a te akaratod.” Mi hisszük, hogy a ki így megy a halálba, az készen van a nagy elválásra.

A halál ott sompolyog mindyünk körül születésünk perctől fogva. Nem bizonyos az életünk sem a vizen sem a szárazon, sem a föld alatt, sem a szabadban. Boldog az, ki a Jézus Krisztusban hiszen, mert a ki ő benne hisz, ha meghal is él.

JÉZUS AZ UT.

János evangeluma
14. r. 60.

1. Ez az ut új. „Mivelhogy azért atyámfiai szabadságunk legyen az Istennek szentséges helyébe való bemenetelre a Jézus vére által; az uton melyet szentelt nekünk új és élő ut gyanánt, a kárpit által, azaz az ő teste által. És mivelhogy van nagy Papunk, ki az Istenháznak fededelve, járuljunk igaz szívvel és hitnek bizonyos bizodalmaival a gonosz lelkiismerettől megtisztult szívvel.” (Zsid. 10, 19—22.)

2. Ez az ut igaz. „Igy szól az Ur: álljatok az utakon és lássátok meg, és tudakozzatok a régi ösvényekről, melyik legyen az igaz ut, és azon járjatok, hogy a ti lelketeknek legyen nyugodalma; és ezt felelték: nem megyünk” (Jerem. 6, 16.)

3. Ez az ut biztos. „Nem lesz ott oroslán, és semmi kegyetlen vad nem jár azon, és nem találtatik azon; hanem járnak azon a megváltottak.” (Ézsai 35., 9.)

4. Ez az ut egyszerű. „Olyan egyszerű az ut az atyához kedves lélek, „hogy a bolond is el ne tévelyedjék azon.” (Ézsai 35., 8.) „Ne félj, csak higgy!” (Márk. 5, 36.)

5. Ez az ut keskeny. „Menjtek be az örökéletre a szoros kapun, mert tágas kapu az és széles ut, amely veszedelemre viszen, és sokan vannak, kik azon járnak. Mert szoros kapu és keskeny ut, amely viszen az életre, és kevesen vannak azok, akik azt megtalálják.” Mt. 7., (13—14.)

6. Ez az ut szent. „Leszen ott ösvény és ut, és szentség utának neveztetik, tisztátalan nem megyen azon által.” (Ézsai. 35., 8.)

7. Ez az ut élő. „Igy nevezi a Zsidókhoz írt levél írója (10., 20.) Krisztus az élet. A szellemi halálból feltámasztott élő keresztények járnak azon az uton, mely az életre viszen. Valakik szeretik a bűnt, „meg nem nyerhetik az életnek utait.” (Pldb. 2., 19.)

8. Ez az ut örök. „Valaki az én beszédemet megtartandja (az én utaim és parancsolataimban jár), soha halált nem lát”. (Ján. 8., 51.)

9. Ez az ut világos. „Mert az igazaknak utjuk hasonló a fénylő világossághoz, mely igyekezik világosodni, annyira, hogy azoknak mindenike az erejében való naphoz hasonló lesz. Az istenteleneknek utjuk hasonló a homályhoz, nem tudják miben ütköznek meg.” (Pld. 4., 18., 19.) „Még egy kevés ideig világosság

Moniunk tömegesen a konferenciára!

van veletek; járjatok, míg világosságtok vagyon, hogy a sötétség titeket el ne foglaljon. Mert aki setétben jár, nem tudja hová megyen. Míg világosságtok vagyon, higgyetek a világosságban, hogy a világosságnak fiai legyetek.” (Ján., 35., 36.)

10. Ez a helyes út. Már az ószövetségbeli népet is mily csodásan vezeté az Ur. “És vivé őket az egyenes utra, hogy jutnának oly városba, melyben laktának.” (Zsolt. 107., 7.) Mennyivel inkább titeket “oh kicsinyhitűek!”

11. Ez az egyetlen út. “Nincsen senkiben másban üdvösség, nem is adatott emberek között más név, mely által kellene megtartatnunk.” (Apost. csel. 4., 12.)

12. Ez a legjobb út. Kicsoda az ember, aki féli az Urat? Azt tanítja az utra, amelyet válasszon magának. Annak lelke a jóban hál, és annak magzatja örökségül birja a földet.” (Zsolt. 25., 12. 13.)

“Ez amaz út, ezen járjatok, mikor vagy jobbkézre vagy balkézre elhajoltok.” (Ézsás. 30., 21.)

SÁRA.

Zavartan emelkedett fel a nagy tölgyfa asztal mellől, amikor ur-nője a konyhába lépett, s jóságos arckifejezéssel így szólt: “Nem birtam az egészet elfogyasztani, de ha nem fog kérem megharagudni; úgy ozsonnára elteszem magamnak.”

Ezen szavak mellett egy csak nem üres tálrá mutatott, amely pár perc előtt még — néhány darab hiján — meg volt rakva finom süteménnyel. A lelkész né meglepődve és némi borzongással szemlélte az új szolgáló leány mohó étvágának eme bizonyítékát. Hamarjában meghányta-vette agyában, hogyan vehetné elejét annak, ha ismét ilyen nem éppen olcsó cikk kerül az étlapra.

Azután néhány utasítással a délutáni teendőkre vonatkozólag, nyájasan tudakozódott szolgálóleánya családi viszonyai után. Sarolta könnybe borult szemekkel válaszolt: “Nem kellene nékem szolgálni, de apám újra megnősült, s így otthon feleslegessé vál-

tam. Pedig oly nehezemre esett a kis Billyt elhagynom. Anyám ennek születése után halt meg és rám bízta a csecsemőt. Oh, Billy oly szép és oly jó, mint az arany!”

Ebben a percben, anyja után tippegetve a kis Wilfred jelent meg a konyhában, a ki a család kedvence és a falubeliek öröme volt. Meglepődve állt meg az ismeretlen lány előtt, de — csak egy percre.

A kis fiu láttára a leány amugy is piros arca még jobban kipirosodott és mintegy zokogva az örömtől így kiáltott: “Oh lelkész-né asszony, ez a gyermek hasonmása Billy öcsémnek! A haj fűrtök, a kék szemek és minden!”

S miután Sarolta mosolyogva kitárta kezét, Wilfred minden további megfontolás nélkül elfogadta az ajánlatot és örömmel futott az új gyermekleány karjaiba.

“Kérem asszonyom engedje meg, hogy néha dajkálhassam a gyermeket, szívesen dolgozom ezután annyit, amennyi csak erőmből kitelik.”

“Minden délután elmehetsz vele sétálni, ha elvégeztél dolgozat. Sőt többször leszek kénytelen őt teljesen a te gondviselésre bízni.”

“No még egyet kérek: ne hívjon engem Saroltának. Ezt még eddig senki nem tette; eddig mindenki Sárának nevezett, ehhez vagyok én szokva.”

Ezek után hozzá látott munkájához s mialatt szeggel kivert cipőjével idegölően kopogott, a konyhában elég gyorsan állt helyre a rend. Azonban a prédikátor háta egy kissé borsózott e nehéz léptek hallatánál; de amikor még egy üvegtál is nagy csörömpöléssel a konyha kövezetéhez csapódott, a háziasszony is kezdett félteni a még bekövetkező kár előérzetében. Sajnos, ezen előérzet nem volt alaptalan. Ritkán lehetett volna látni egy cselédben oly ügyetlen kezeket s értelmetlen fejet, de viszont oly szeretetteljes szívet összpontosítva, mint Sárában. Egy hó leforgása után Sára többet hallott a háztartás tudományáról, mint életének teljes tizenhat éve alatt. Megtanulta t.

i., hogy a lépcsőket nem alulról felfelé kell surolni, hogy a cipőkeféket nem szabad a fehér ágyterítőre tenni és hogy szalvétákat nem szabad edénytörlők gyanánt használni. Ami a goromba munkát illette, úgy igen hasznavehető volt, mert tíz helyett is képes volt dolgozni, de persze egy század katonai lármájával. A prédikátor kijelentette, hogy ő képtelen ilyen dörömbölés mellett elmélkedni. Ha véletlenül fekvé felejtett egy könyvet vagy egy papírgjegyzéket, amelyre Sára hatásköre terjedt, úgy kevés remény volt arra, hogy az még valaha előkerüljön, mert Sárának olyan fogalma volt a takarításról, miszerint minden ingót az utból el kell tenni. Az irodát tehát egyszersmindenkora el kellett előtte zárni.

Azonban a kis Wilfred nagyon szerette Sárát és ez viszont. Szívesen kelt volna fel hajnali 4 órakor, csak hogy munkáját gyorsan elvégezve s a kis “Billyt”, akit ő annak nevezett el, dédelgethesse. A lelkésznek nem nagyon tetszett az új név, de amikor a kis fiu Sára dialektusát kezdte elsajátítani, ekkor már mégis csak meg kellett a dolgot fontolni.

“Ha ez így folytatódik”, szól a prédikátor, akkor 6 hónap alatt a gyermek szokicéje annyira el lesz rontva, hogy azt többé helyrehozni nem lehet. S még hozzá számítva azt a sok kárt, amelyet okoz, egy kis vagyonba kerül el-tartása. Ez továbbra lehetetlen, kénytelenek leszünk őt elbocsátani.”

Az asszony is belátta végre, bár nem szívesen, hogy ez így nem mehet tovább és már a házbéke kedvéért is kénytelen lesz tudadni Sárán. Látogatásai közben hallott egy leányról, aki valódi kincs lenne, oly tapasztalt és jártas minden munkában. Feltette tehát magában, hogy avval beszélni fog. Amikor hazaért, Sára örömittasan szaladt elébe ezen szavakkal:

“Sok erőmbe került, míg meg-birkóztam vele, de most aztán szép is, az bizonyos.”

Az a “vele” egy bronzból készült ősi teáskanna volt, s már három nemzedéken át a háznak é-

kesége. De mivel annak antik (ósvi) színe nem felelt meg Sára ésének, tehát régebbi óhaját, azt fényesnek látni, ma igyekezett teljes erővel tisztító-kő és paszta segítségével teljesíteni.

Ezen remekmű elcsufítása adta meg az utolsó okot arra, hogy Sárának még aznap felmondtak, ennek nem csekély meglepetésére.

Szemei vörösek voltak, mialatt most folytatta munkáját, de azért nem kísérlette meg, hogy urnőjének határozatát megváltoztassa.

“Hiszen, hogy ügyetlen és otromba vagyok, azt jól tudom”, — mondá magában — “de oh mit ad nek azért, ha ezen édes gyermek mellett maradhatnék. Ilyen helyet többé nem is kapok.”

Azonban Sára részére ismét akadt egy hely, még pedig a gyülekezet diakonusának házában, a kinek a felesége észrevette Sárának a suroláshoz való hajlamot. Tejgazdaságában majd kedve szerint használhatja erejét, ahol több vagy kevesebb láрма nem ároz.

Elérkezett tehát a bucsuzás napja.

A prédikátor konyhája még utoljára hófehérre lett takarítva. Most pedig Sára ládájával és keszféhér csiku batyujával leste az ajtóban a kocsi, aki elvigye új helyére, mely onnan vagy másfél órai távolságban volt. De a várt kocsi helyett előbb még egy motor száguldott valahonnan erre és “töff-töff”-jét már messziről lehetett hallani. Sára szomorúan és könnyes szemekkel nézte a mindig közelebb jövő gépkocsit. De oh jaj! Mit lát? Halálsápadtan egy borzasztó sikolylyal ugrott el helyéről. A bokorból ugyanis, melylyel a rét el volt különítve az uttól, a kis Wilfred ugrott elő az ut kellő közepére, ahol éppen az a szörnyeteg végig rohant. Az emeleti ablakokból is sikoly hallatszott; azután pedig lábdübörgés, de Sára volt az első a színhelyen. Egy ugrással künn termett az ut szepén és a gyermek ruháját megkapva, teljes erejével félre rántotta a halál örvényének széléről és a bokrok közé lóditotta. De a következő pillanatban ő maga mint poros, összezuzott test-

tömeg feküdt az ut mentén, semmit nem tudva és érezve ama szeretetteljes kezekről, melyek fel emelték s azokról az emberekről, kik résztvevően álltak körül.

A kis Wilfred eze alatt ijedten bár, de teljesen sértetlenül zokogott anyaja karjaiban, mellettük pedig a gépkocsi-vezető állt megrendülve, de tehetetlenül.

“Köszönöm az ilyen fajta tálmányt, amelynek büzt az ember már messziről érzi és ráadásul az embereket irgalmatlanul legázolja” — kiáltott a fuvaros, aki éppen a motor mögött jött.

Szegény leány! Épen új helyre akartam vinni. Úgy látszik, munkája be van fejezve.

Mindent, amit a gondos szeretet kitalál, megtettek Sára érdekében, de hiába. Hozzá tartozóihoz is rögtön elküldtek, de azok is már elkéstek. Ama hideg, szürke árnyék, amely csak egyszer jön, megkezdé Sára eltorzított arcát a kimulás csendes méltóságával ékesíteni.

Most azonban ajkai megmozdultak, s ezen szavakat suttogta: “ne féljete, elmegyek, hogy elkészítem nektek a helyet.” Majd azután szemeit meresztve ijedten így szólt: “nem sérült meg, megmentettem őt?” A prédikátor, ki alig birt szóhoz jutni, remegve felelt: “Ő egészen jól van. Oh kedves Sáránk, te magadat áldoztad fel érte. Gyógyulj meg és maradj egészen nálunk!”

Ezen szavak hallatánál egy fénysugár, mint a milyent a lemenő nap vet vissza a havasokra, siklott át Sára arcán és a haldokló leány erejének utolsó megfeszítésével így szólt: “Nem lehet! Más helyre kell mennem. De én oly... boldog... vagyok, hogy... akis... Billyt — megmenthetem!”

Ha kéz és láb nem is ügyes,
Csak a szív az legyen nemes.
Ford. Szabadi G.-né.

VIKTORIA ANGOL KIRÁLYNŐ HITE.

Viktoria angol királynő meglátogatott egy igen szegény asszonyt, kit mindenki úgy ismert, mint egy hü keresztyén nőt.

“Tehtek valamit önért?” kérde a királynő.

“Minden szükségessel elvagyok látva felséges asszonyom”, mondá a szegény asszony.

“De hát egyáltalában semmivel sem segíthetek önnek, szívesen tennék valamit” mondá a királynő.

“Mindenem van, ami szükséges felség. Hanem, egyre mégis felkértem felségedet, ha megigérné.”

“Nagyon szívesen megígérem, ha lehetőségemben fog állani amit kér.”

“Ah felséges asszonyom, ha ön megigérné azt, hogy találkozni fog velem a mennyben.”

A királynő gyöngéd, de határozott hangon felelé:

“Megfogom tenni a Jézus Krisztus vérenek érdeme által.”

ISTEN NÉLKÜL HALT MEG.

Egy ifju munkást, ki egy vasgyárban dolgozott, szerencsétlenség ért, egy forró vaslemezre esett, mely féloldalát egészen a csontig beégette. Munkástársai segítségére siettek, s az egyik elkiáltotta magát: hamar orvosért! A szerencsétlenül járt ifju erre azt felelte: “Hagyanak békét az orvosnak, az már úgy sem segíthet rajtam, hanem van e aki az üdvösség utját meg tudná magyarázni nekem, mert eddig elhanyagoltam lelkem üdvét keresni.” Két-száz ember állotta körül ezt a szegény ifjut, s szemlélte, hogy nagy testi fájdalmak és lelki gyötörések között kimulik, de egy sem tudott Jézusról, mint a bűnösök Megváltójáról beszélni. A többek között ott volt egy elesett keresztyén is, s kérdezték tőle, hogy miért nem beszélt az ifjuhoz, mire ő felelé: “Még most is fülemben cseng a szegény ifju kiáltása, szerettem volna beszélni neki, de nem jött szó az ajakomra. Az életem elnémitott.”

Ha egy keresztyén hűtelen lesz az Urhoz, nem csak önmaga fog szomorkodni, hanem mások nyomora is szomorítani fogja, midőn tehetetlensége jut eszébe. Egy hü keresztyén pedig nemcsak hogy boldog önmaga; hanem másokat is a boldogság forrásához tud segíteni.

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona

MEGJELENIK HAVONKINT EGYSZER.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 80 cent.

Subscription 80 cents per year.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére küldendők.

A SZERKESZTŐ ROVATA.

—o—

Elértük a várva várt június hónapot, s mire e lap szét megy olvasóihoz, akkor már az uti készülődések közepette találja a küldötteket. Testvérek, mi meleg időben utazunk, de árnyas fák lombjai várnak West Pullmanban, hol kellemes pihenőt tarthatunk az árnyas fáktól környezett szép imaházban. Oly szép hely az, ahova W. Pullmani testvéreink az imaházukat építették, hogy a rokkant prédikátorok menhelyét oda szeretném építtetni. Munkaterünkön egyetlen imaháznak sincs oly kellemes fekvésű helye, mint ahova most megyünk konferenciára. Ide még ha nem küldenének, akkor is elmennék. Hát még a testvérek, kik fogadni kívánnak bennünket! Már előre látom, mint fog csillogni a Balogh testvér szemüvege, mint fog bensőségteljesen örvendeni Tatter testvér, s a gyülekezet többi érdemes tisztviselője. Van-e a világon ügyesebb nép, mint a magyar baptisták mártái? West Pullman "arany ifjúsága" kitesz magáért a mi fogadtatásunk alkalmával, mert ez az ő rendes szokásuk. Érdemes lesz oda menni már csak azért is, hogy ilyen sok jóban ritkán van részünk.

— Konferenciánknak két célja van. Az egyik bejelentett cél, a másik titkolt. A bejelentett cél a programmon van. Eláruljam-e a titkos célt? Nohát most az egyszerű egy kis pletykaságra ragadtatom magamat. Mi összejövünk azért, hogy a belső kapcsolatot szorosabbá tegyük. Hála a mi szeretett Mesterünknek, ez irányban nem sok panaszunk lehet, hiszen az

egyetértésben a magyar munkások itt Amerikában a bevándorlottak között valósággal vezetnek. Nincs ugyan olyan egyetértés közöttünk, mint a temetőben a halottak között, s ezt nem is kívánjuk; mi bírálatot gyakorolunk, s egymást ébresztjük, munkaföldünket tisztítjuk, de azért egy konferencia sem dicsekedhetik azzal az egységgel, amit a mi szövetkezeti életünkben felfedezni lehet. Hanem a mi jó, miért ne lehetne jobbá tenni? Ezt akarjuk is tenni, s ez a titkos célja a konferenciánknak. Ugyebár ti délkeleti testvérek, kívánjátok a közép, északi és északnyugati testvéreket látni? Mi is kívánunk ti teket látni. Nagy problémáink megoldásához erős összetartás és együttérzés szükséges. Ezt csak személyes találkozás és együttes tanácskozás útján érjük el. Jöjünk össze számosan, hogy a léleknek egysége annál szebben és feltünőbbben nyilvánulhasson meg.

— Ne feledjük el, hogy nagy dolgok rendesen nagy áldozatot követelnek. Az emberiség megváltása a legnagyobb dolog volt, s Isten kész volt a legnagyobb áldozatot meghozni érte. Ez a vézer eszme huzodik végig az emberiség történetében, valahányszor nagy és hasznos változások állottak elő az emberiség részleges, vagy általános javára. Fiatal szövetkezetünk dicséretes módon adta tanujelét ez ideig annak, hogy a hasznos dolgok iránt nem csak hogy fogékonyságot mutatott, hanem áldozatkész is volt. Munkaföldünk igen tágas, s gyülekezeteink kezdők, sokszor a munkaviszonyok is kedvezőtlenek voltak, de mindezen akadályoknak nyoma sem volt a konferenciáinkon. Valamennyi szépen volt képviselve és látogatva. Az eredmény nem is maradt el. Tekintélyes csoporttá nevekedtünk, mely csoport iránt elismeréssel adóznak ami öregebb testvéreink az angolok, sőt mi több, még magyarországon is észrevettek bennünket, ha nem is általánosságban. Erősen hiszsem azt, hogy testvéreink ez alkalommal is nem áldozatkésziségre fognak buz

dulni, s a lehető legjobban fogják képviseltetni magukat a konferencián. A viszonyok szegényesek, igaz, de azért minden nap eszik mindenki. Ha mindennap eszünk tekintet nélkül a viszonyokra, akkor tegyük ezt szövetkezeti konferenciánkkal is hasonló módon. Mi Clevelandban szintén szegények vagyunk, de azért gyülekezetünk részére megszerezzük az ami szükséges, ha kölcsön is vesszünk reá pénzt. Lassanként lefektetjük, amivel tartozunk. Tegyük úgy a konferencián való képviseltetéssel is, ha máske nem tehetjük.

— Most semmi másra nem kellünk pénzt, csak küldjék el képviselőjüket a konferenciára. Ezek szerkesztői rovat olvassák a gyülekezetekben.

—o—

Fontos!

Fontos

Minden munkás haladéktalanul küldje el címét az alábbi címre, s írja meg, hogy mikor számít el menni a konferenciára, így félár jegyhez jut.

REV. N. DULITY

352 E. 86 St., New York, N. Y.

—o—

EGY BÁTOR HITVALLÓ.

—o—

Poroszországnak volt egy vitéz tábornoka, ki a király asztalához többször hivatalos volt. A király hitetlen ember volt, s gyakran tette guny tárgyá a jámborságot. Egy alkalommal fényes vendégsereg jelenlétében a király ismét gunyos kifejezésekkel szólott Jézus Krisztusról, mely megjegyzéseit az egész előkelő asztaltársaság nagy hahotával fogadta. V. Zeland tábornok, nemcsak nagyhaderő, de igen jámbor keresztény is volt s midőn már nem bírta elviselni Mestere kigunyolását, tiszteletteljesen felállott, s a király előtt meghajtva ősz fejét mondá: "Felség, ön tudja, hogy én soha sem féltém a haláltól. Ön tudja, hogy önért 38 ütközetet vívtam meg, s harmincnyolc éven nyertem csatát. Felség, az én hajam már ősz, öreg vagyok, nemsokára az elé kell állanom."

nagyobb önnél, a hatalmas Isten lé, ki az Ó Fia a Jézus által megváltott engem az én hűneimből. Felség én nem bírom elviselni azt, hogy az én Megváltom bárkiné is guny tárgya legyen az én hallásomra, azért tisztelem kifejezése mellett eltávozom innen. Tiszteletet önt egy öreg férfiú az örökkévalóság határáról."

A király reszkető hangon szólott: "Zeland tábornok ur bocsánatot kérek, bocsásson meg." Az egész asztaltársaság lassan eltávozott, s a király ezután komolyan vette annak a nála sokkal nagyobbak a tiszteletét, akiről az ő hű tábornoka oly szép valomást tett.

—o— AZ ANYÁK.

A legtöbb ember az, a mivé anyja képezte. Az apa többnyire távol van a háztól, s félig sem bír azzal a befolyással, mint amilyen a anyja bír. Ezért nagy az anyai felelősség; ha ő lenne a legszegényebb az országban, mégis sok függ tőle, arra nézve, ha fiai és leányai jókká, vagy rosszakká fejlődnek. Amilyen a kertész, olyan a kertje, amilyen az asszony, olyan a család. Sámuel anyja minden évben készített fiának egy kis köntöst, de anakelőtte is sokat tett érte; Sámuel soha nem vált volna Sámuelé, ha Anna nem lett volna Anna. Előbb nem fogunk jobb nemzedéket látni, míg az anyák jobbakká nem lesznek. A kegyelem nem a vérben rejlik; de a legtöbb esetben rájövünk, hogy Timotheushoz hasonló ifjaknak istenfélő anyáik voltak. A kis gyermek sok fejfájást okoz anyjának, de ha a saját akaratára hagyja, akkor az fog neki szívfájdalmat okozni nagykorában. A balga gyengédség sokakat elrontott, a hibákért való megbüntetés még többet. Amely kertben nem gyomlálnak, abban kevés hasznos terem, alig érdemes a betakarításra; ha csak öntözik, de nem kapálják, rossz aratás lesz abban. Gyengeszívű anyák gyengeelméjű gyermekeket nevelnek; egész életükre kárt tesznek bennök, mert mindig attól tartanak, hogy valami fájdalom

mat okoznak nekik, ha büntetik mikor még fiatalok. Vannak akik rajongásig bálványozzák gyermekeiket, azok majdan bolondokká válnak. Annyira megcukrozzák gyermekeiket, hogy mindenki előtt émelgyősekké válhatnak. A fiúk köntöseit gyakran szükséges kiporolni, a lányok ruhái is tartósabbak, ha alkalomadtán kikéféljük. Gyermekek fenyték nélkül felszántatlan földek. Nem tulszigort kívánunk; a kegyetlen anyák nem anyák; azok, akik szüntelen vernek és szidalmaznak, maguk is megérdemelnek a verést. A jó anyák gyermekeiknek igen becsesek. Nincs több olyan anya a világon mint a tulajdon anyánk. Egyik barátunk mondá: "Nagyon jól esik anyám lehellete!" Ha jámbor anyák kicsinyjeiket az Üdvözítőhöz vezetik, nemcsak a gyermekek részesülnek áldásban, hanem az anyák is. Áldottak azok az asszonyok között, kik szemlélhetik, hogy fiai és leányaik igazságban járnak. Ki könnyűnek tartja a gyermeknevelést, annak még nem volt gyermeke.

Világos dolog: bárminő hibában leledzenek is gyermekeink, mi vagyunk, szülők s nem okozhatjuk a törzset, amelyből fakadtak. A vadlud nem tojik szelid libatojást.

... Ha feketék vagyunk, nem rosszallhatjuk azt, hogy magzataink barnák. Legjobb tehetségünk szerint bánjunk el velök és kérjük az Urat, hogy legyen ebben segítségünkre! Imádkozó gyermekek hálás gyermekekké növekednek; azok az anyák, kik sokszor sirtak fiai fölött az Ur előtt, azok valamikor miattuk még újéneket fognak énekelni örömeikben. Isten helyrehozhatja azt, amelyikkel mi most nem bírnunk: ezért az anyák soha ne essenek kétségbe miattuk míg azok élnek. Távol vannak töletek, — a tengeren túl? Jusson eszetekbe: az Ur jelen van ott, mint itt. A tékozló fiak eltévelyedhetnek, de soha nem kerülhetik el a nagy mennyei Atya figyelmét, ha még olyan messzire távoznak is.

Törekedjenek az anyák az ottlont a világ legboldogabb színtérévé varázsolni. Ha csak folyton

akadékoskodnak és zugolódnak, elvesztik gyermekeik fölött hatalmukat; a fiak abba a kísértésbe esnek, hogy az estéket a házon kívül töltsék. Az otthon a legjobb hely a magzatok és férjek részére, a jó anya pedig lelke a háznak. Az anyai mosoly már sokakat vezetett jó útra. Sok férj tért jó útra, mikor eszébe jutott, hogy ne-jét sirásra fakaszthatja rossz eljárásával. Lehet valamely fiúnak keményszeve, de az édes anya mágnesként vonhatja őt magához. Az ördög soha nem számít arra, hogy valaki el van veszve, amíg annak jó anyja még életben van. Oh asszony, nagy a te hatalmad! Láss hozzá, hogy azt annak dicsőségére használjad, aki még halálküszölmében is megemlékezett anyjáról.

Az alkohol egyáltalában semmi táp-erővel és semmi haszonnal nem bír.

Az a megrögzött és széjjelterjedt gondolat, hogy a szeszes ital táp-erővel bír, csak egy kibuvó kifogás.

A vonatközlekedés vagy forgalom ebben az országban az utóbbi időben egészen világos illusztrációkkal szolgál. A káros tapasztalat útján 39 nagyobb vasut-társaság megtiltotta az alkalmazottjainak a szeszes ital használatát. Az alkalmazottak abban a hiszemben voltak (az oka a megszokás), hogy munkákat majd nem lesznek képesek elvégezni a szeszes ital használata nélkül. A későbbi tapasztalat éppen az ellenkezőt bizonyította be. Mindketten: a vasut-társaság, és az alkalmazottjai, sokkal jobban állanak az eltiltás óta, mint annak előtte.

Most mindketten ellent mondanának, ha a szeszes ital használata újból meg volna engedve.

—o— FIGYELEM.

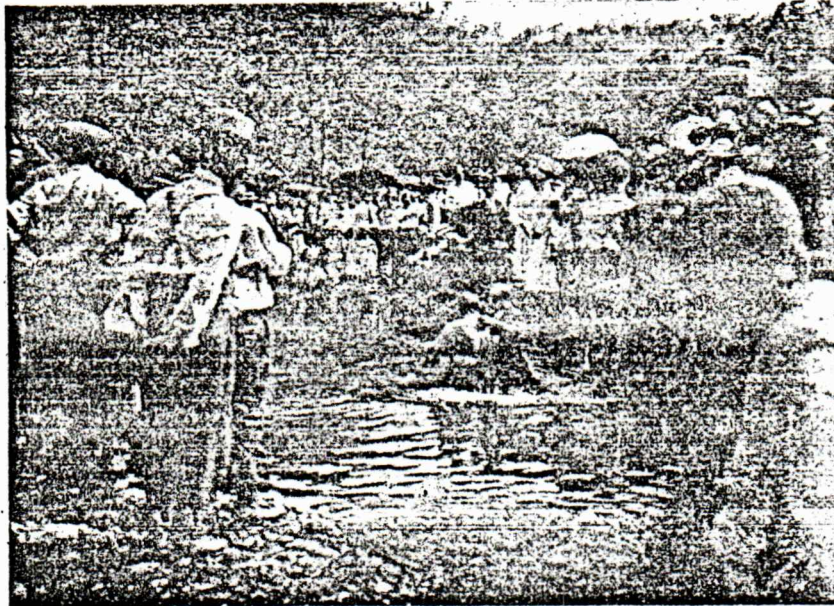
—o—
Jó testvér készül vissza Magyarországra, s ez uton kéri ugy az ajánlattevőket, valamint azokat, akiknél gyűjtő iv van, hogy sürgősen keressék fel őt azzal, amit vár.

Missió közlemények.

ALAMERITÉSI ÜNNEPÉLY WARDON.

Nagy örömben részesítette az Ur az ő népét. Amidőn szemünkkel szemlélvén, szíveinkkel érezvén és bennünk a lélek örömei között tapasztalhatta az Urnak hozzánk való irgalmát és szerelmét. Mert az Ur megváltottai megtérnek és nagy énekléssel Sionba mennek és örökké való öröm lészen az ő fejeken öröm és vigasság veszi őket körül és eltávozik tőlük a keserűség és nyöggés; (Ézsaiás 35. r. 10. v.) ezen

Ezen bibliai keresztséget a telepnek nagyobb része szemlélte és a telep vezetőférfiai, akik szintén jelen voltak, örömmel adtak kifejezést érzelmeiknek, hogy ők ezen népet igen szeretik, amit tapasztalunk is. A keresztséghez alkalmas énekeket a mi nem rég született kiskorú fuvózenekarunk szolgáltatta. Dacára kiskorúságuknak, derekasan megállták helyüket; gyönyörű lelki énekeket hangoztattak az egész napon keresztül és az esti prédikáció alkalmával egészen megtelt imaházunk.

proféciát a Próféta, az Urnak szolgálja régen profétálta.

És ime mostan, az Urnak megváltottai éreztük annak teljesülését, amidőn hat megtért lélek fehérben, kiket a mi urunk Jézus Krisztusunknak vére fehérített meg, kik követni óhajtkák a nagy mestert a szent keresztségben is. Midőn meggyőződve az ők hitéről saját vallástételek által, alá lettek merítve, mint engedelem gyermekei, a mi Urunk Jézus Krisztus parancsára.

A keresztségi aktust ami előjáró Orosz testvérünk végezte. A kristály folyam partján összereglett sokaságnak áldásos, figyelmet lekötő beszédben emelte ki a testvér, hogy kiket lehet megkeresztelni, csak a ki hiend azokat.

Tisztelet után az új tagok a gyülekezet kebelébe kéreátétellel avatkozat kebelébe kézreátétellel avatkozat sakramentum az Urvacsora.

És azután a mi ifjaink és leányaink szép szavatokkal örvendeztetek bennünket és a zenekar közbe-közbe működött. Több angol testvérünk és barátunk is voltak jelen, kik örömmel álltak fel és kinyilvánították, habár nyelvünket nem is értették, de mégis sokat vettek az Urtól ami vidám Isten szolgálatunk által. A megkeresztelték Gáncs Sándor és neje, Gáncs János és neje és még két fiatal ember Mátis István és Pap Sándor. Amí Urunk Jézus Krisztus tartsa meg mindvégig és nevelje az ő nevének örömeire és sokaknak megmentésére.

Bertalan István.

BRIDGEPORT-I (CONN.) ÖRÖMÖK.

Nem mulaszthatom el, hogy ne tudassam a testvérekkel örömeinket, hogy az Ur bennünket négy ízben is megörvendeztetett és örülünk mindannyian, a kik a mi Urunk szabadításában tudunk örövendeni. Folyó év február 22-én hat lélekkel szaporodott az Ur hősei, ezen alkalommal felolvastatott Márk. ev. 1, r. 1—20 v. végeig, alapige a 15. v. volt és nagyon szívrehatóan volt fejtegetve, hogy kiknek betölt az idő és kiknek közelített az Isten országa és kik azok, a kiknek eljött az Isten országa.

Ugy szintén február hó 28-án egybekelési ünnepély folyt le; való legény Kangor János, menyasszony Kiss Juliska, gyülekeztünk gyermekei. Menyegzőjükre sokan megjelentek és elhúzódott a késő éjfélig és az ifj. egylet, énekkar, fuvó zenekarunk, mind egyike kifáradhatatlanul működött. Sok áldást, békét és szeretettel kívánva, távozott mindenki földi otthonába.

Március 15-én ismét áldólag terjedt ki az Ur keze felettünk, mert három lelket ismét az üdv seregébe avatott, ezen alkalomra felolvastatott Ján. ev. 12 r. 20-36 v. végig, tesus a 21 v. melyet szeretett testvérünk Gazsy István prédikátor egészen elragadtatván fejtegette, hogy kik láthatják és kik látják Jézust és Jézust kik látják Megváltójuknak.

Május a szép tavaszi hónap, sem ment el gyümölcs nélkül, ha bár ez a zöldülés hava, de itt Bridgeporton gyümölcsöző hó volt, három gyümölcsöt öltöztetett fel az evangéliom fegyverébe, felolvastatott Istentiszteletre Ap. cs. 22. r. 1—16 v. végig. Nagy odaadással hallgatták az Isten igéjét a jelenvoltak. Imaházunk zsúfolásig megtelt és sokan viszsza mentek, mert nem volt sem ülő sem álló hely; sokan kint állottak és hisszük, hogy az Ur szeretete tovább is velünk lesz, mert a prédikáció után Gazsy t. felszólítására 13 személy feltartotta kezét a megtérés és a keresztség szükségessége. Kérjük is az Urat sz. t. hogy adja az ő kegyel-

mét sok léleknek, hogy sok szá-
i nép dicsérje az Ő szent nevét
most és mindörökké amen. Az Ur
áldja és nevelje gyenge plántáit
és erősítse nevének dicsőítésére
és terjesztésére, amint ígérték,
ugy legyen. A megtértek száma
1 férfi, 4 nő; a vasárnapi iskola
gyümölcse 7.

Répásy Sándor,
gyül. jegyző.

ÖRÖMÜNNEP PASSAICON.

Örömmel tudatjuk a testvérek-
kel és barátokkal, akik az Evan-
gelium Hírnökét olvassák, hogy
az Ur ismét két lelket adott a mi
gyülekezetünknek; május 3-án
két megtért lélek lett alámerítve
Urunk példája szerint; Illés Já-
nos és a felesége a mi új testvé-
reink. Ünnepegyünket 3/43-kor
Külmájer János t. imával nyitot-
ta meg, azután a gyülekezet ki-
ment az utcára isteni tiszteletet
tartani, elénekeltük "Aki nekem
egnyiltál" c. éneket; valamint
"Mi tisztít meg bűnömből" c.
éneket. Itt újból Külmájer t. imát
kozott. Kossuth Lajos t. és Csot-
kó Mátyás t. szóltak az utca né-
péhez és meghívták a jelenvolt
200 főnyi hallgatót a keresztele-
si ünnepre, az utcáról csatlako-
zott vendégekkel elmentünk az
angol gyülekezetbe; itt Zboray
László t. pásztor tartotta az is-
tenitiszteletet. Csotkó Mátyás
gyülekezeti vezetőnkkel együtt;
a szent beszédben Márk ev. 1.
rész 4. vers alapján arról adott
Csotkó t. tanítást, hogy tett
keresztelő János biznyságot az
Ur Jézusról a megtérésről és a
Keresztsegről, és milyen hatása
volt János szavainak a jelenvol-
takra, szólott még Máté ev. 28.
rész. 19—20 vers alapján, az apos-
tolo küldetéséről és a népek üd-
vösségéről. — Zboray László t.
Márk ev. 1. rész. 15. vers alapján
szólott tanulságos példázatban az
idő teljességéről, a megtért lel-
kek keresztségéről szólott, mely
keresztseget megelőzi a hit elítél-
te a gyermek keresztséget, mert
csakis a hit és vallomás alapján
léhet az értelmes embert megke-
resztelni ezen hit pedig az evan-
gélium alapján az Ur Jézusban

való ismereten alapszik; szép sza-
vai után az alámerítés követke-
zett; a gyülekezet boldog szere-
tettel mondott hármass Halleluját.
Örömmel nevelte a perth am-
bóyi testvérek jelenléte és a jelen
volt látogatók és teljes szeretet-
tel osztoztak a mi örömeinkben;
záradékol "Áldott legyen a frigy"
c. éneket énekeltük; a mi ünne-
pünket követte az olasz testvé-
reké, kik szintén egy férfit ker-
eszteltek; az olaszokkal örven-
dezett a mi gyülekezetünk is,
mert a jelen volt magyarok nagy
része ott volt az olasz tiszteleten
is. Este a magyar imateremben
volt UrvacSORA, melyben az új ta-

keresztseghben nem vehetett részt
mind ez ideig. Most azonban egy
komoly testi baja következtében
operáció alá kellett, hogy adja ma-
gát, s arra kérte az Urat, hogy
adjon neki alkalmat arra, hogy
mielőtt megoperálnák, a keresztsé-
ghben részt vehessen. Az Ur
csodálatosan megadta az alkalmat
erre, s így a már előbb fel-
vett 5 barátunkkal együtt este
alámerítkezett.

Az isteni tiszteletre annyi nép
jött össze, hogy megtöltötte
mindkét termünket a hallgatóság,
kik nagy figyelemmel hallgatták
az igét, melyet Orosz testvér szó-
lot.

A wardi zenekar.

gokkal együtt vett részt a gyüle-
kezet. Adja az Ur kegyelme,
hogy az Evangelium Hírnöke ál-
landóan ilyen cikkeket legyen
telve és mindenfelé hangozzék az
Ur áldásáért a Halleluja —
Amen.

Sziráki Sámuel.

ALÁMERÍTÉS CLEVELAND- BAN.

Pünkösöd ünnepén nagy öröm-
ben részesített az Ur bennünket.
Már d. e. éreztük az Ur Szentle-
kének működését úgy az igehir-
detés alatt, valamint egy barát-
nőknék biznyságtétele alatt.
Barátnénk már régen átadta szí-
vét a Megváltónak, de komoly
családi akadályok miatt a szent

Az alámerítettettek között ott
volt Szabó Sándor székelyhidi
előljáró testvérnek is egy fia, hisz
szűk, hogy nevezett nagy öröm-
mel fog értesülni arról, hogy imá-
it az Ur meghallgatta.

Meg kell jegyeznünk, hogy fe-
gyelmezett, s jó előadási képes-
séggel bíró zenekarunk nagy szo-
gálatot tesz a munkában. A ne-
vezett ünnepen is kivonultak az
utcára, s egy táblát vittek magok-
kal, melyen olvasható betűkkel
volt írva: "Bibliai keresztség". A
zene hangjai összehívták a né-
pet, s a hirdetési tábla közhirré
tette a keresztséget.

Adja az Ur, hogy mindenfelé
bő aratás mutakozzék munkate-
rünkön.

ALÁMERÍTÉS YOUNGSTOWNBAN.

—O—

Nagy örömben részesítette az Ur az ő népét, a nevezett városban. Május hó első vasárnapján, a mikor nyolc megtért lélek követte az Ur Jézust a víz sirjában is. Az alámerítés az Angol baptista első templom medencéjében történt, a hol nagy számu közönség szemléllhetette a szertartást, a mely az alámerített személyiségeknek óhajokra lett végre hajtva.

A megkereszteltek között 3 férfi, 2 ifju és 3 nő. Örömmel értesitem kedves olvasóinkat arról is, hogy többen vannak olyanok is, a kik már vallást tettek az Ur Jézusról, de bizonyos okok miatt az alámerítésben nem részesülhettek. De hisszük, hogy az Ur az ő nagy kegyelméből, többekkel együtt részesíteni fogja őket az alámerítésben is. Kérjük tehát a mi hü Megváltónkat, hogy szaporítsa itt is az ő benne hívőknek számát, az új plántákat pedig nevelje és tartsa meg az ő Szent Házában Örökké.

Ezen missió jelentéshez melékelve kérem minden azon testvéreket, a kik hozzám levelet küldenek, így címezzék: 1034 W. Rayen St., Youngstown, O.

Joseph Kovach.

—O—

Az alkohol méreg.

Biztos vegyszereti kísérletezések és pathologusi megvizsgálások alapján a legvilágosabban lett mutatva, hogy az alkohol méreg. Annak használata mint ital, az emberi szervezetre ártalmas és azt megzavarítja teszi. Ezen biztos felmutatások megcáfolhatatlanok. Ez a kérdés a próbálgatási álláspontot régen átlépte és már túlhaladott minden elméleten s egy biztos alapra talált s vett fel, amely megdönthetetlen.

Élet megrövidítés az alkohol használata által.

A Britt kormány és az angol életbiztosító társulatok adatai felmutatások arra, hogy az alkohol használata megrövidíti az embe-

ri életet; az adatok a következők: Abban az esetben, ha egy ifju, életének 20. évétől önmegtartóztató ember lesz és az marad, akkor még kilátása van 44 évre és eléri átlagosan a rendes életkort, a 64 évet.

Ha ő azonban egy mérsékelt ivó, akkor még 31 év elérésére számíthat és eléri az 51 éves átlagos életkort, mivelhogy már 13 évet vesztett életéből.

De ha ő egy erős ivó, akkor csak kilátása van 15 évre és eléri az iszákosok átlagos életkorát, a 35 évet. Elhal, mivel 29 évet elvesztett életéből.

Az Egyesült Államokban az átlagos számítás szerint, 1,000,000 haláleset közül 300,000 a mérsékelt ivás által következett.

Vasárnapi leckék.

—O—

Jul. 5.

MUNKÁSOK AZ UR SZÖLŐSKERTJÉBEN.

Máté 20, 1—16.

Ar. m. Ki az ő napját feltámasztja, mind a Jókra, mind a gonoszokra, és esőt ad, mind az igazaknak, mind a hamisaknak. Máté 5 45.

Leckénk két főrésze oszlik és pedig 1. A munkások elhívása. Senki se vegye a kapát a kezébe azzal a szándékkal, hogy az Ur szőlőjében dolgozzék a nélkül, hogy az erre való elhívásban bizonyos ne legyen. Az Ur különféle korszakú egyéneket hív el. Némelyek korán, életük munkásságának kezdetén, némelyek csak később hivatnak el. Az Ur még tízenkét óra tájban is hív, azaz, a munkásság utolsó korszakában. 2. A kiket az Ur elhív az ő munkájára, azoknak meg is fizet. Ő nem kíván ingyen munkást, hogy valaki dicsékedhessék azzal, hogy ő gazdagította meg az Urat. A díj kiosztása nem érdem szerint, hanem kegyelem szerint történik, azért nincs alap a zugolódásra.

Jul. 12.

A SZOLGALAT UTJÁN SZERZETT KITÜNTETÉS.

Márk 10, 32—45.

Ar. m. Mert az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgálja és adná az ő lelkét váltásának árául sokakért. Márk 10, 45.

A keresztény egyház történetében a legtöbb ellenkezésre, pártoskodásra és szakadozásokra azon törekvés adott okot, a mely két tanítványnak a szívében rejtőzött, s ez alkalommal nyilvánosságra jött. Ki legyen a nagyobb, melyik viselje a nagyobb hivatal, s ki nyerje el az ezzel járó legnagyobb tisztességet? Az Ur kérdésére oly megfontolatlanul adtak választ, a pohár és a keresztiség, a szegénynek és megaláztatásnak teljes mértékét felülte, de ők csak a tisztességre gondoltak ekkor is. Mennyire meg kellett változni az apostoloknak is!

Az Ur a saját példájára hivatkozik, s ez

nagyon üdvös tanítás, melyből a mai időben is tanulnunk kell.

Jul. 19.

A VAK BARTIMEUS.

Márk 10, 46—52.

Ar. m. Akkor a vakoknak szemeik megnyílnak és a siketeknek füleik megnyílnak. Esaiás 35, 5.

Palestínában igen sok vak és belpokos volt abban az időben, midőn az Ur a földön járt. Ezek közül némelyek meggyógyítottak az Ur Jézus által, a benne való isteni erő bizonyosságára. Bartimeus is részesült a kegyelemben. E vak férfi alkalmas példát szolgáltat nekünk sok tekintetben. Ő ugyanis Jerikóból való, egy megátkozott városból. Ez példázza a világot, mely a gonoszba helyezett. Vak volt, ilyen minden bűnös. Az utszélen a porba ült, ez a hely minden bűnösnek, a világ pora és szennye. Hanem hallott egy örömhírt, t. i. a Nazarethi Jézus közeledtét, s el kezdett a legalkalmasabb időben, midőn Jézus közel volt, kiáltani. A bűnösnek bizalommal kell Jézushoz fordulni s akkor elnyeri a kívánt segítyt.

Bartimeus meggyógyult, az Ur Jézust követte az Istent dicsőítve. Ez megint olyan három fokozat, melynek folytonos ismétlődését találjuk a bűnösök megváltásánál.

Jul. 26.

A GIRÁK, S AZ EZEKKEL VALÓ KERESKEDEÉS.

Luk. 19, 11—27.

Ar. m. "Jól vagyok jámbor és hív szolgám, kevesen voltak hív, sokra bíztak ezután, menj be a te Uradnak örömébe." Máté 25, 21.

Az Ur Jézus e példázatban világosan kijelenti, hogy a mit a zsidók vártak, t. i. az Istennek országa, a Messiás uralma e földön még nem érkezett el teljesen e földön, hanem egy bizonyos idő után teljesül ez, mely időt előkészítésként hívja az Ur. A Megváltó megvetette az Isten országának alapját a szívükben, visszahagyta a girákat, hogy ezzel kereskedve készítsék elő a szolgálk az ő országát gazdagságban és terjedelemben, s ő elment az Atyának jöbjára.

Hanem amint elment, úgy fog ismét megjelenni, addig nekünk hűen kell várakoznunk, hogy ama nagy dicséretet kiérdemeljük.

Munkás Testvérek!

Igyekezzünk az első hivatalos munkás gyűlésen ott lenni, itt készül el a konferencia alaphangja s most halljuk az első felolvasást.